

Натисніть тут, щоб

КУПИТИ КНИГУ НА САЙТІ

або

замовляйте по телефону:

(0352) 28-74-89, 51-11-41

(067) 350-18-70

(066) 727-17-62

Т.М. Криса

МАНДРІВКА У КАЗКУ

Літній зошит

З 1-го в 2-й клас

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА — БОГДАН

УДК 373.3
ББК 74.26
К 82

Криса Т.М.
К 82 Мандрівка у казку. Літній зошит: з 1-го у 2-й кл. / Т.М. Кри-
са. — Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2016. — 48 с.
ISBN 978-966-10-4217-8

Даний посібник призначений для учнів, які закінчили перший клас.

Працюючи з посібником, майбутній другокласник має змогу протягом літніх канікул не лише повторити і закріпити вивчений матеріал, а й на основі цікавих пізнавальних текстів, нестандартних творчих завдань розвинути увагу, пам'ять, мислення, розширити кругозір, цікаво провести своє дозвілля.

УДК 373.3
ББК 74.26

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ПРИВІТ!

Давай знайомитись! Я — Пухнастик. Запрошую тебе разом провести наші перші літні канікули. На тебе чекають цікаві подорожі, захоплюючі пригоди. Якщо ти уважно читатимеш мої завдання, то зможеш успішно підготуватися до навчання у другому класі.

✿ **Ось і розпочинається наша подорож. А мандруватимемо ми улюбленими казками. Давай прочитаємо казку «Вовк і семеро козенят».**

ВОВК І СЕМЕРО КОЗЕНЯТ

У зеленому лісі, на сонячній галявині, у гарній білій хатинці жила собі коза зі своїми дітками-козенятками. А було їх у неї семеро. І всі як один — пустуни і бешкетники. Коза дуже боялася залишати їх самих удома, щоб якоїсь шкоди не зробили, та ще й вовк блукав лісом — злий і голодний. Виходячи з дому, коза суворо-пресуворо наказувала козеняткам: нікому дверей не відчиняти, нікуди не виходити, з чужими не балакати. Коли коза верталася додому, то підходила до дверей і співала:

— Діточки мої, козеняточка!
Одмикайтеся, одчиняйтеся!
Ваша матінка прийшла,
молочка вам принесла.

Козенята, почувши материн голос, відчиняли двері. Вона їх годувала, напувала, а вони стрибали і гралися.

Так і жили, дружно та весело. Але якось скоїлося лихо. Підслухав вовк козину пісеньку. А коли коза знову пішла в ліс, вовк підійшов до хатки і затягнув пісню своїм товстим і гидким голосом:

— Козеняточка, мої діточки,
одмикайтеся, одчиняйтеся!
Ваша мати прийшла,
молока принесла.

А козенята відповідають:

— У нашої матінки голос приємніший та й пісня зовсім інша. Не відчинимо тобі двері!

Вовк страшенно розсердився. Побіг до солов'я, щоб той навчив його співати тоненьким голосом, бо, каже, усіх твоїх пташенят з'їм!

Навчив соловей вовка-сіроманця співати. Підкрався той знову до козиної хатки. Коза щойно додому повернулася і пісеньку свою заспівала:

— Діточки мої, козеняточка!
Одмикайтеся, одчиняйтеся!
Ваша матінка прийшла,
молочка вам принесла.

Добре запам'ятав вовк її пісеньку. Наступного дня, коли коза пішла в ліс, він став біля дверей і заспівав. І так гарно в нього вийшло, що козенята повірили і побігли відчиняти двері. Вони подумали, що прийшла їхня матінка. Але наймолодше козеня сказало:

— Стривайте, матуся не могла так швидко повернутися! Подивімося спочатку в щілинку, хто там.

Послухали козенята свого розумного братика, подивилися в щілинку і побачили на ґанку страшного зубатого вовка. Замкнули вони ще міцніше двері, а потім закричали:

— Іди геть, сіроманцю! Ми ніколи не відчинимо тобі двері!

Зрозумів вовк, що знову не зміг перехитрити козенят, і вирішив учинити по-іншому. Побіг до лісу, але далеко не заходив, заховався за кущем. Побачили козенята, що вовк пішов, зраділи. Відчинили двері, вибігли на галявину й почали там бігати і гратися. Даремно молодший братик кликав їх назад, нагадуючи про матусину заборону виходити з хатки.

Козенята його не послухалися й далі весело перекидалися на галявині. Раптом вовк як вискочить з-за кущів та як кинеться на козенят — і всіх їх поковтав.

Тільки наймолодше козеня встигло забігти в хатинку і там заховатися. Повернулася ввечері додому коза і заспівала свою пісеньку:

— Діточки мої, козеняточка!
Одмикайтеся, одчиняйтеся!
Ваша матінка прийшла,
молочка вам принесла.

Відчинило їй двері тільки одне перелякане козеня. Розказало все рідній матінці. Заплакала коза, заголосила:

— Козеняточка, мої діточки,
навіщо відмикалися-відчинялися,
злочину вовкові дісталися?!

Але сльозами горя не здолаєш. Вирішила коза покарати вовка за своїх діток. Нагострила вона свої роги і пішла до вовка.

Побачив її вовк, злякався і побіг геть. Тільки важкий живіт заважав йому бігти, а коза ось-ось наздожене! Плигнув вовк через яр та й упав прямісінько в колючі кущі. Живіт у нього тріснув, а звідти вискочило шестеро козенят, усі цілі та неущокожені. Зраділи вони, підбігли до матінки і всі разом пішли додому.

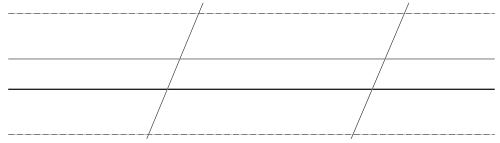
І пообіцяли козенята своїй матусі, що тепер завжди будуть їй слухатися.

✿ Склади вираз та дізнайся, скільки козенят живе в будинку, якщо троє пішло на прогулянку, а четверо готують обід.

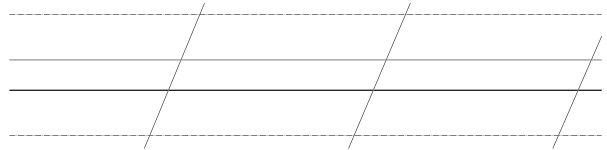

✿ Запиши імена героїв казки, що відповідають поданим звуковим моделям.

— 0	— 0	= 0	— 0
-----	-----	-----	-----

— 0 — —

✿ Козенята змагалися у стрибках. Допоможи знайти переможця. Для цього вимірй довжину відрізків лінійкою.

_____ см

_____ см

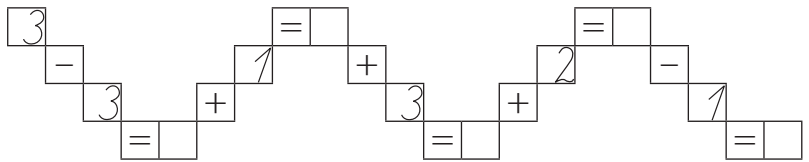
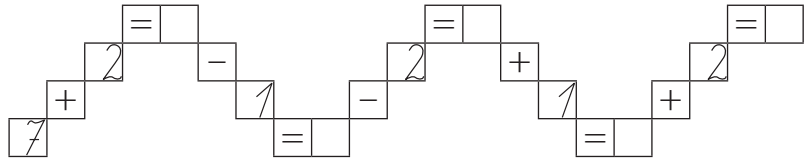

_____ см

✿ Разом із героями казки повтори:

- склад чисел 6, 7, 8;
- назви днів тижня.

- ✿ Пухнастик завітав у гості до Марічки та Ведмедя. Пройди разом із ними лісовими стежками і дізнайся, хто з них зібрав більше ягід.

- ✿ Прочитай вірш.

ЧОМУ ВЕДМІДЬ НЕ РОЗДЯГАЄТЬСЯ?

Він у спеку, наче у кожусі,
важко диха, стомлено дрима...
Так чому ж він теплий одяг, друзі,
навіть влітку з себе не зніма?
Сам ведмідь хотів би дня ясного
скинуть його з себе, та дарма:
під кожухом, очевидно, в нього
ні сорочки, ні штанців нема!

Петро Ребро

- ✿ Марічка залишилася сама вдома і забула, як потрібно поводитися. Допоможи їй. Познач, хто із зображених на малюнках дітей поводить правильно.

